

Basinfirefest

Made in Gambrinus

10. 7. 2004, Spálené Poříčí, fotbalový stadion

Bohouš Němec
Foto: autor

Letošní druhý ročník mladého nadějného festivalu **BASINFIREFEST 2004 MADE IN GAMBRIUS** měl být vlastně třetí. Ale jak všichni víme, ničivé povodně před dvěma lety učinily přítrž mnohem závažnějším událostem...

Nicméně minulý rok se narodil podnik, který letos dostal mladšího bratříčka. Abyste tomu rozuměli: organizátoři – řekněme jim třeba **Pe & Pe** nebo **KuBr** – stojí za zrodem nové vyhledávací soutěže pro mladé rockové skupiny s názvem **Česká rocková liga Made in Gambrinus**. A právě semifinále prvního ročníku se uskutečnilo na **Basinfirefestu 2004**. Mimochodem, víte, co znamená ten zvláštní název? Já to donedávna také nevěděl. Je to jeden z volných překladů **Spáleného Poříčí**.

"Hrdlořež" Petr, Škvor

Když jsem v pátek v noci přijel na místo činu, byla zima a obloha neslibovala nic hezkého. Jaké však bylo ráno mé překvapení, když už hodinu před otevřením brány stálo na přílehlé louce mnoho aut a stanů. Počasí vypadalo nadějně.

Letos se festival obešel bez tutové zahraniční hvězdy (německé **BIONIC ANGEL** do této kategorie pasovat nelze, byť je jejich studiová produkce plná efektních kouzel velmi zajímavá, a **MASTER** jsou dnes ze dvou třetin česká, resp. moravská záležitost). Návštěvnost přesto byla ještě o několik stovek silnější než loni;

jak je vidět, jde to i bez cizích stars. Co zůstalo, byla dobrá organizace především v zákulisí, dvě scény, slušné zásobené stánky se vším možným včetně bohatého merchandise a oblíbených autogramiád. Pětáctičet skupin za tři stovky; poměr cena/výkon je v tomto případě tedy více než příznivý.

Česká rocková liga

Soutěž Česká rocková liga se v semifinále nesla především v drsném metalovém duchu. Ačkoliv se porota během základních kol měnila, štěstí přálo spíše tvrdým partičkám. V sobotu se na B scéně představilo deset postupivších seskupení různého vzezření i zaměření.

První šli na řadu sokolovští **ETERNAL FIRE**. Melodický HC mazec dal nejen vzpomenout na legendární skupinu Svobodné slovo, ale celkem suverénně nahustil do lidí skočné, až punkové halekačky. Jeden z horkých postupujících nakonec neuspěl – ale to mímě předbíhám... **CRUEL** zahráli opět s bicím automatem pouze ve třech, ale nijak zásadně to nevadilo. Jistě, s 'živočichem' by to bylo jistě živelnější, ale i tak posluchači dostali slušnou porci slovanské melodiky ve speedmetalovém balení. Z poněkud drsnějšího klimatického podněbí se vynořili **COWARD** ze Stříbra. Byli to právě oni, kdo technickým skloubením death a thrash metalu s hardcorem přilákali do kotle první hroziče; ti pak po třicetiminutovém bloku mohutně zebraли o přídavek. Žel, regule byly neúprosné. Perličkou byl bubeník hrající sólo jen ve starých pantoflích, zřejmě si zapomněl boty... Osobně jsem byl zklamáný z brněnských elektrometalových **RHONDIAN**. Před časem mě tato čtveřice nadchla, tentokrát však zněla podivně a nepřesvědčivě; zvláště pak zpěvačka Martina Abrahámová byla chvílemi zcela mimo. Jako pátá se představila pražská **PANGEA**. Byl to zřejmě poslední koncert s dosavadním pěvcem a troufám si říci, že byl ještě našláplejší než v základním kole. Kvintet do lidí zcela přirozeně nasypal směs vlastní vize tvrdé hudby, která se nitkami dotýká všech stylů okolo crossoveru. A je celkem jedno, jestli v tom slyšíte HC, nu-metal či hardcore. Podstatný je projev.

Duhou půli zahájili táborští **F.O.B.** Žhavý smrtící metal kovařici vykovali do ryzí instrumentální jistoty. Trojice nejenže dostala před výheň ty nejortodoxnější posluchače – a že jich nebylo málo – ale jeden z porotců-muzikantů dokonce pronesl něco v tom smyslu, že pokud takto vypadá death metal, tak do toho jde! Tvrdost nepolevila. Z Brna přijela stará blackmetalová chasa **ASGARD**. Míra Horejsek, Parambucha a další tři pekelníci dali vzpomenout, jak se rodila blackmetalová strašidla. Stylové, ale na můj vkus až příliš archaické – a hudebně trošku rozjeté. Chybíček nebylo málo. Někdy to přebije nasazení či výraz, zde tomu tak úplně nebylo. Dalším soutěžícím, **SPLIT BEARING**, se tentokrát nepodařilo vyvolat ducha Dream Theater příliš přesvědčivě. Oslabení o klávesistku nepodali tak jistý výkon jako začátkem června, blok vyzněl utahaně a v deštivém počasí vyloženě uspával. Chtělo by to vyloupit nedostižný vzor také z té agresivnější stránky. Takto vyšla instrumentální jistota vnuvě. To **KENCORE PASSA** obecnostvo přejeli jako lokomotiva. Pohyb, nasazení, tvrdost, DJ s dvěma gramofony. Riffující nůž z nejtvrďšího jádra procházel vším, co stálo v cestě. A navíc se drala na povrch nápaditost, členitost a smysl pro hledání originality. Ta zatím schází pěti **SNAIL**, i když je vykoupená vysokou instrumentální vyzrálostí všech členů. Kapela se po scéně pohybovala s jistotou a od počátku bylo znát, kde je doma. Korn po česku byl postupu skutečně nejbliže a až závěrečný rozstřel mezi třemi shodně se umístivšími formacemi Nepomucké rozesmutnil. Nicméně, tahle parta se jistě neztra-

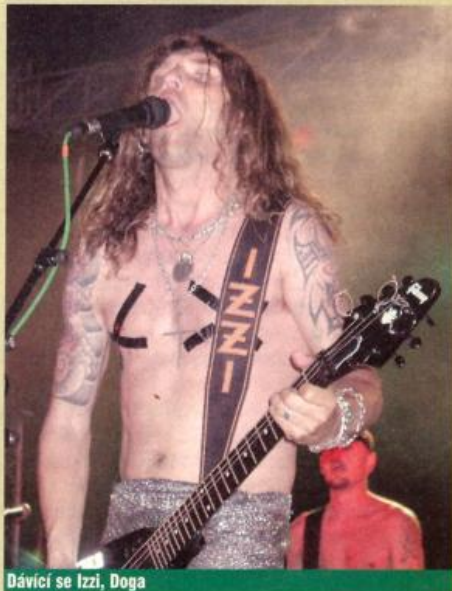

Petr Kolář s áčkem na prsou

ti. A kdo tedy postoupil do finále, které se uskuteční 28. srpna ve Vlčejně? Kencore Passa, F.O.B., Coward a Pangea. Tuším, že to bude boj do poslední kapky krve.

Hlavní scéna

Pojďme se vrátit na velké pódium Áčka. Vše začali v jedné hodině dopoledne **MORIORR**. To ještě svítilo sluníčko. Podle mne se tahle navrátilivší se čtveřice více hodila na menší scénu, poněkud utahaný metal moc lidí netankoval. Do stejné řeky dvakrát vstoupit nelze – to, co fungovalo před více než patnácti lety (sotva jsem je dle vizáže po té době poznal), už dnes málokdy platí. Vypichnout však musím výkon Pavla Konvalinky, který jinak bubnuje s australskou formací Black Majesty. S nástupem **LOCOMOTIVE** jako by zafoukal vítr ze zcela jiných sfér. Nekompromisní nátěr 'made in brutal'. Hlasitost, tvrdost i pohyb,

Dávící se Izzi, Doga

vše nadoraz. Stál jsem zrovna vedle jeviště a divoké skoky těžkotonážních členů dokonce vyviklaly podpurné nožičky pódia, takže se desky na něm tak nebezpečně prohýbaly, až to vypadalo, že kytarový aparát políbí podlahu. Zklidnění nastalo v případě nepomucko-pizeňských **IN MOTION**. Ti rozprostřeli crossoverové tóny, v nichž kralovala pohledná zpěvačka. Ovšem ještě větší poklonu si zaslouží baskytarista Dudy, který vinou pracovního úrazu ochrml na spodní část těla, ale přesto se, upoután na vozík, nevzdal baskytary. Je to chlapák! Na festivalech není příliš zvykem, že skupina sama od sebe zkrátá představení. V devadesáti procentech se

'Spekman' Paul, Master

každá parta snaží ve vymezeném čase naprat do lidí co nejvíce skladeb. **KRUCIPŮSK** to ovšem utnulí o deset minut dřív, neboť je ten den čekal troják! Vsadili ovšem jen na ty největší pecky, a tak i přes zkrácený set sklídili obrovský aplaus. Cirkus byl.

Počásí se co chvíli kabonilo, ale přehánky statečné rockery nevyhnaly.

Konečně někoho napadlo vzít na velký festival pražské veterány **PUMPU**. Před dvěma lety přibrali mladého baskytaristu Jakuba Jakubce, syna zpěváka Zdeňka, čímž výrazně snížili věkový průměr. V těle kytaristy Michala Němečka tepe železné srdce hard rocku. Je prakticky jedno, jestli se hrají dvacet let staré klasiky, nebo nejnovější a textově vesměs stále humorné říkanky, tenhle kvintet je radost sledovat. Písně působí nejen jako pohla-

zení, ale i jako životabudič. Nebyl jsem sám, kdo si hutné, pod kůži zalézající riffy jaksepatří užil. Například pánové z Cowardu byli tak nadšení, že je hodlají příští rok pozvat na deathmetalový festival Divočák.

VYPSANÁ FIXA je dnes v pozici, kterou si tvrdě vybudovala neustálým koncertováním. Jasně srozumitelné punk-rockové skladby s přirozenou image jsou ideální právě na letní festivaly. Pivko a pohoda. **MOTORBAND** zrovna natáčejí další comebackové album, a tak nakonec nevystoupili. Místo nich se na Áčko přesunuli **SHAARK**, což byla rozumná volba. Šestice publikum nijak nešetřila: thrash metal, hardcore, dva zpěvy, velké nasazení. Snad už se jim konečně podaří prosadit ve větším stylu. Třešničkou byla skladba *Walk* od Pantery. Pan praotec hulvátů v Čechách, mistr Kolins, s přehledem dokázal, že **DEBUSTROL** je i nadále agresivní jméno a vůbec nevádí, že už hrají jen ve trojici. Šlupky typu *Krvavá práce*, *Vyznání smrti*, *Údolí Hádu*, *Příchod zla*, *Nekrokrematorium*, *Antikrist*, *Protest* nebo ultradrsná *Yugoslavia* mají stále patřičný dopad. Pro speedmetalově orientované publikum přijela **SALAMANDRA**. Vyzbrojena novou deskou a posílena klávesistkou Hankou Šlachtovou, která vládně i skoleným operním hlasem, opět dokázala, že z našich kapel je ve svém stylovém rozkročení asi nejdále.

Shaark podruhé, neboli **MASTER** poprvé. Paul Speckmann se obklopil bubeníkem a kytaristou z této moravské družiny (a nedávno vydal skvělou deskou **Spirit Of The Wes**), což potvrdil i naživo. Old school, ale s pořádným koulema.

Šlo do tuhého. Počasí se umoudřilo, nastávající šero hrálo do karet světlům, která umocňovala show vyvolených. A právě takhle se jmenovala první skladba skupiny **ŠKWOR**. Následovalo dalších deset pecek, které si dnes zpívají i děti – stačilo se podívat ke stánku se suvenýry Pražáků – a bylo jasno. Energie strhla více než tisícovku lidí v kotli, kteří si mohli urvat ruce, výměna pocitů však byla oboustranná. Zkrátka, takhle se rozjet v tak relativně krátké době se povede jedné kapele ze sta. Velký comeback se povedl i **TÖRRU**, bráno i s kořeny jasně nejstarší skupině festivalu. Ota Hereš tříská do kytary již dvacet sedm let a svým návratem a výtečnou podzimní deskou **Made In Hell** nastartoval novou etapu black-metalových praotců v českých zemích. Další legenda na sebe nenechala dlouho čekat. Když se mě někdo zeptá, jaký ročník je mé

poslední auto, s radostí mu odpovím, že je staré jako **ARAKAIN**. To není myšleno pejorativně, ale jako pocta a chvála. Který automobil vydrží dvaadvacet let věrně sloužit a objíždět metalové akce? To samé platí o 'Kainech'. Koncert postavili na mixu starších písní s původním pěvcem a písní nových, které vznikly již pod křídly 'voice of universal' Petra Koláře. Žel, zkrácený festivalový playlist nedovoloval vychutnat si veškeré hymny, které zapříčinily rozkvet těžkého strojírenství v Československu. Nicméně 'tátové' dokázali, že jsou skutečně z řádně zakalené oceli. Druhý den okolo oběda jsem je přijel zkontrolovat na místo určené k zasluženému spánku a k mému úžasu byli stále v ráži. Nespali ani minutu a stále byli při chuti... Když v neděli zazvonil o půlnoci telefon a pětáčtyřicetiletý motor a notor kapely Jiří Urban oznámil, že je v místě mého bydliště a přizval mě na pokračující turné po nonstoppech, ani jsem neměl sílu vzdorovat. Poslední slova Koláře nad ránem zněla: „Ten dědek je k neutáhání!“ To samé se opakovalo další víkend!

Půlnoc patřila milovníkům pyrotechniky. Pan Farjú dozdobil vystoupení **DOGY** fúrou ohňů a dalších efektů. Teplo bylo všude. Plameny a čistokrevný hard rock držel koťel nad vodou. Stejně jako poprockové písničky **ALEŠE BRICHTY** a jeho bandu. Pak už se vyčerpané máničky spíše pohřbívaly. Nejen díky hororové show **FATY MORGANY**, ale patnáctihodinový maraton vykonal své. Šel jsem umřít...

Také na druhé scéně se pokračovalo

I po semifinále České rockové ligy se na B scéně jelo dál. Přiznám se, že už jsem ji tolik nesledoval, neboť mne zaměstnávalo hraní na Áčku. I přesto jsem si nenechal ujít skvělé vystoupení **ASMODEA**. Po letech se vrátili k vybranému technothrashovému pojetí a náramně jim to slušelo. Velký úspěch měl i před rokem obnovený sadisticko-metalový **KRYPTOR**, diváci dokonce prothli hrazení před jevištěm. Trošku unavené vystoupení předvedli **WHITESNAKE REVIVAL**. Už jsem je viděl v lepší formě.

BELTAINE jsou dnes už pagan-doomová jistota, která sází na pocity a barevnost. Podobně jako 'středověcí' **INTERITUS**, kteří předvedli i novinkové ochutnávky z chystaného CD, **SAD** s rozkošnou zpěvandulí Janou, která svého času zpívala v **Interitus** a **PARADOX** mající na Plzeňsku stabilní fanouškovskou základnu, což bylo znát. Příští rok bude Basinfirefest již dvoudenní s ještě větším menu. ■

Vrchní hulvát Martin Kolinský, Debustrol

Ota Hereš zpátky v černém Törru

